

Delft kiest voor combinatiemodel in kapbeleid

Veel (middel)grote gemeentes hebben spelregels in hun bomenkapbeleid, omdat de afstand tussen stedelijk ontwerpers en boombeheerders hier groter is dan in kleine gemeentes. Dat levert veel bureaucratie op. Het grote nadeel van veel bureaucratie is weinig inzichtelijkheid voor burgers in het kapbeleid van de gemeente, zo bleek ook bij de gemeente Delft na een evaluatie. Terecht of onterecht, de Delftenaren vonden dat er teveel bomen 'zomaar werden gekapt'. Daarom wil de gemeente Delft nu het beleid minder bureaucratische regels laten bevatten en heeft minder, maar duidelijke spelregels.

Auteurs: Broer de Boer en Karlijn Raats

Al enige tijd bestaat het Groene Kaart-model van de Bomenstichting, dat minder bureaucratie als doel heeft en alleen kapvergunningen eist voor locaties die op de Groene Kaart staan. Andere locaties zijn hierbij vrijgegeven. Gemeentes zijn vrij om hun bomenbeleid vorm te geven en er bestaan dan ook verschillende maten van combinaties tussen bestaand bomenbeleid en het Groene Kaart-model. De gemeente Delft kiest ook voor een compromis: zij heeft haar oude lokale bomenverordening een beetje gereguleerd en de ontstane ruimte aangevuld met Groene Kaart-gedachte. Dini Tubbing, werkzaam als stadsecoloog bij het vakteam Milieu binnen de gemeente Delft, heeft meegewerkt aan de totstandkoming van het nieuwe stukje beleid. Ze legt uit dat de gemeente verordent dat wanneer een bestemming verandert, eerst gekeken moet worden of de bestaande boom op die locatie ingepast kan worden, zo niet verplant kan worden. "In het afgelopen jaar is het bomenbeleid op de regelgeving rond kapvergunningen breed georiënteerd in de gemeente Delft geëvalueerd. Burgers uitten veel kritiek op het beleid, dat vooral gericht was op het kwalitatief behoud van bomen. Het nieuwe beleid richt zich op zowel het kwantitatief als het kwalitatief behoud van het bomenbestand in Delft, met als motto 'niet kappen, tenzij'. Dit betekent dat nu bij ruimtelijke ontwikkelingen de nadruk ligt op het inpassen van bomen. Als bomen niet inpasbaar zijn in de plannen kunnen ze worden verplant. Pas nadat blijkt dat inpassen

of verplanten onmogelijk is, kan voor een boom een kapvergunning worden aangevraagd. Binnen het proces wordt ook nadrukkelijk ingezet op het beschermen van bomen tijdens werkzaamheden en het invoeren van een herplantplicht of, indien dat niet mogelijk is, een financiële herplantplicht." "Het college heeft gekozen voor een combinatiemodel op basis van het 'Algemene model' van de Model Bomenverordening 2007 en het Groene Kaart-model (dit is die deregulering en verkleining van de lijst van bomen waarvoor kapvergunning noodzakelijk is en die afhangt van historie, kwaliteit van de boom, of ecologische structuur, red.). De lijst/kaart met beschermde houtopstanden krijgt hierbij een centrale rol bij het beoordelen van de kapaanvragen", gaat Tubbing verder. "De Model Bomenverordening 2007 biedt de meest actuele juridische basis voor het beschermen van houtopstanden en maakt een keuze uit twee beschermingsmodellen mogelijk. Het standaardmodel gaat uit van een algemeen geldend kapverbod waarvan een aantal (nader te bepalen) houtopstanden kan worden vrijgesteld. Deze opzet kwam overeen met de huidige Bomenverordening Delft 1998. Bij de andere optie, het Groene Kaart-model, worden alleen de meest beschermwaardige houtopstanden vastgelegd op een kaart. Voor het kappen van houtopstanden die op deze kaart staan, is een ontheffing noodzakelijk. De overige houtopstanden kunnen zonder ontheffing worden gekapt." "Het Groene Kaart-model past het beste bij gemeenten die

het kapvergunningenbeleid willen dereguleren door alleen de meest beschermwaardige houtopstanden onder een kapverbod (ontheffingsplicht) te laten vallen. Indien een gemeente een meer behoudend bomenbeleid nastreeft, waarbij het merendeel van de houtopstanden op de kaart met beschermde houtopstand moet worden opgenomen, verliest het Groene Kaart-model zijn doel en kracht. Realisatie van het gewenste beschermingsniveau kan men dan eenvoudiger met een algemeen geldend kapverbod met vrijstellingsregels bereiken. Delft onderkent dat een Groene Kaart, waarop naast de monumentale bomen ook andere beschermwaardige houtopstanden kunnen worden opgenomen, voordelen biedt voor de bescherming van houtopstanden, de rechtszekerheid en de beoordeling van kapaanvragen."

Dini Tubbing is werkzaam als stadsecoloog bij het vakteam Milieu binnen de gemeente Delft.